

Άρειος Πάγος: 998/82, Τμήμα Β'
Πηγή: Δ.Ε.Ν 38/82, σελ. 1061

Εργατικόν ατύχημα. Η ύπαρξις και η έκτασις του δικαιώματος αποζημιώσεως του εξ εργατικού ατυχήματος παθόντος κρίνονται κατά το δίκαιον του τόπου του ατυχήματος.

Εισηγητής: Β. Κόκκινος
Δικηγόροι: Α. Αυδής, Γ. Μπουτόπουλος

Κατά το άρθρον 26 του ΑΚ αι ενοχαί εξ άδικήματος διέπονται υπό του δικαίου της πολιτείας ένθα διεπράχθη το αδίκημα. Βίαιον συμβάν, κατά την εκτέλεσιν ή εξ αφορμής της εργασίας προκαλέσαν ζημίαν, αποτελεί, αυτόν καθ' εαυτό άδικον πράξιν, με την διαφοράν, ότι κατά παρέκκλισιν εκ του κοινού δικαίου, ως προς την ευθύνην δεν απαιτείται υπαιτιότης (πρβλ. άρθρ. 16 Ν. 551/14). Κατά συνέπειαν, η ύπαρξις και η έκτασις του δικαιώματος αποζημιώσεως του εξ εργατικού ατυχήματος παθόντος θα κριθούν κατά τον δίκαιον του τόπου του ατυχήματος όθεν, το εκδόσαν την προσβαλλομένην απόφασιν Εφετείον, μετ' εκτίμησιν των εν αυτή παρατιθεμένων αποδεικτικών στοιχείων αποφηνάμενον, ότι επί του εν Σαουδική Αραβία επισυμβάντος εις τον αναιρεσείοντα εργατικού ατυχήματος, έχει εφαρμογή το δίκαιον της Σαουδικής Αραβίας ως προς την έκτασιν του δικαιώματος αποζημιώσεως τούτου εξ αυτού, δεν παρεβίασε την προπαρατεθείσαν διάταξιν, ουδέ εκείνας των άρθρων 25 και 174 του ΑΚ εν συνδυασμώ προς το άρθρον 1 παρ. 3 - 4 του ΝΔ 4171/61, ας αλυσιτελώς επεκαλέσθη ο αναιρεσείων, δια την θεμελίωσιν του ισχυρισμού του, ότι η αξίωσίς του διέπεται υπό του Ελληνικού δικαίου, ο δε περί του εναντίου πρώτος λόγος της κρινόμενης αιτήσεως αβάσιμος και απορριπτέος κρίνεται.